

ZA MARIÁNOM CEHELNÍKOM (1954 – 2009)

Katedra filozofie Filozofickej fakulty Prešovskej univerzity oznamuje slovenskej filozofickej obci, že uprostred tohtoročného letného útlu akademickej činnosti opustil jej rady a skončil svoju pozemskú púť doc. PhDr. Marián Cehelník, CSc. Stalo sa to náhle a bez akýchkoľvek predchádzajúcich náznakov, že k tomu dôjde – vo vzťahu k nemu samému i tým, ktorí boli jeho najbližšími spolupracovníkmi.

M. Cehelník bol prinajmenšom v okruhu tých, ktorí poznali jeho tvorbu a názory, uznávaným členom domáceho učeného spoločenstva filozofov. Jeho publikačná skromnosť bola najmä výrazom úcty k slovu, ktorým nikdy neplytval. Vlastnému filozofickému výkonu neprikladal príliš veľký význam – no filozofiu si ctí. Videl v nej netriviálne, teda nesumarizujúce, ale v synergii aktuálneho vedenia a jeho mnohých súčastí naozaj tvorivé projektovanie našich nestálych predstáv o skutočnosti – tej *vecnej* a rovnako aj tej *ľudskej*. Vedel, že napriek dlhému trvaniu zostáva filozofia *živou* a *sviežou* vtedy, ak dokáže vlastnou pamäťou a sústredenou skúsenosťou sformovať takú optiku nazerania na súčasnosť, v ktorej *vidí*, čo iné *modernejšie* odvetvia súčasnej vedy *nevidia*, čo ponechávajú bokom. Uvedomoval si, že filozofia ani filozofi to v dnešnom svete nemajú ľahké – ako by nepatrili do sveta počtov, rýchlosti, úspechu, merateľných výšok a hĺbok, svetiel najrôznejších rámp, nepočítajú s ňou ani najvýznamnejšie ocenenia v oblasti vedy. On sám s nijakými nerátal a neusiloval o ne.

M. Cehelník sa najlepšie cítil v úlohe učiteľa – a jedinou *odmenou*, o ktorú usiloval, bol *myslivý* študent prekvapený tým, kam až ho filozofia dokáže zaviesť, aké zákruty poznania skutočnosti mu dokáže priblížiť, aj keď nikdy neusiluje o to, aby bola akýmsi *manuálom*, ľahko čitateľným sprievodcom či jednoduchým kompasom na cestách života, na ktoré sa mladí univerzitní študenti vydávajú. Túto odmenu bol ochotný prijať, o iné nestál.

M. Cehelník od študentských čias spájal svoje vlastné pôsobenie s Katedrou filozofie FF v Prešove – na nej začímal a ako jej pracovník aj odišiel. Zanecháva po sebe sériu štúdií z oblasti sociálnej a politickej filozofie a dve monografické práce – jednu venoval odkazu svojho obľúbeného Sira K. R. Poppera, druhá bola určená študentom, aby im uľahčila ich vstup do štúdia filozofie. Tú druhú v ruke nedržal – vyšla len niekoľko dní po jeho odchode.

Katedra filozofie, na ktorej M. Cehelník pôsobil, si ctí jeho pamiatku. Bude vďačná všetkým, ktorí sa k nej v tomto zmysle pridajú.

František Mihina